

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Urednik in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik konsorcijski list »Edinost«. — Tisk tiskarne »Edinost«, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefonska uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24— za pol leta 12— za tri mesece 6— za en mesec 3— Za nedeljsko izdajo za celo leto 520 za pol leta 260

EDINOST

Posamezne številke »Edinosti« se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5— vsaka narajalna vrsta 2— Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšeriatni oddelček »Edinosti«. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi »Edinosti«. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšeriatni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

Kavalerijski boji pri Lipnu in Sierpcu. — Boji v zapadnem delu Karpatov

Ruski napad ob srednji Pilici odbit. — Na francoskem bojišču le artiljerijski boji na posameznih točkah.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 2. (Kor.) Uradno se objavlja: 2. februarja 1915 opoldne.

Položaj se ni izpremenil. Posamični ruski napad ob srednji Pilici na Poljskem, je bil odbit.

V Karpatih se boji v zapadnem oddelku fronte nadaljujejo. V srednji fronti se bojujejo Nemci in naše čete z uspehom.

Namestnik šefa generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Obisk dunajskega župana pri čelnih.

DUNAJ, 1. (Kor.) Iz vojne tiskovne gneče stana se poroča: Na povratku od obiska pri čelnih dunajskega armadnega zbora, je dospel danes dunajski župan dr. Weisskirchner k armadnemu poveljstvu, da se zahvali višjemu poveljniku, nadvojvodu Frideriku, za častno povabilo in da poroči pri tej priliki o dobljenih vtisih.

Župan, ki je govoril z armadnim poveljnikom, generalom Danklom, poveljnikom II. armadnega zbora baronom Kirchbachom, s poveljnikom 25. pehotne divizije fml. nadvojvodo Petrom Ferdinandom, kakor tudi z mnogoštevilnimi drugimi poveljniki in je posetil dunajske čete v najsprednejših pozicijah, se je izrazil jako pohvalno o svojih vtisih. Navedel je iz vrstno funkcioniranje komplicirane etapne službe, vs vzbudile v njem veliko občudovanje. Župan je našel čete v najboljšem razpoloženju. Napore dolgotrajne vojne so čete takorekoč že pozabile in so polne veselega žaupanja. Župan je bil sprejet in odlično sprejet v navdušenju in v odlični prisrčnosti. Prinesel je s seboj bogate darove in mnogoštevilne pozdrave iz domovine.

Z veseljem ponosom ga je navdala soglasna pohvala o hrabrosti dunajskih čet. Župan se je udeležil večerne pojedine pri nadvojvodu Frideriku, in je odpotoval danes na Dunaj.

Položaj na galitskih bojiščih.

Dunajski vojaški sodrtnik graške »Tagesspost« je 1. t. m. takole pisal o položaju na galitskih bojiščih:

Dočim je v Karpatih lesu po zadnjih velikih dogodkih zopet nemogode nastopil mir, ki ga uporabljajo naše čete za zagotovitev in zavarovanje pridobljenih uspehov, za ureditev službe z ozadja in za poizvedovanje v galitskem Zakarpatju, so se v Vzhodnih Beskidih vršili večji dogodki. Že konec prejšnjega tedna so Rusi izvršili tankaj močan napad proti našim pozicijam pri Mezolaborcu, misleci, da se jim s sunkom v tej smeri posreči olajšati njihovim četam v Karpatih lesu položaj, ki ni bil ravno najugodnejši zanje. Napad se je ponesrečil.

Včeraj so Rusi ponovno poizkusili tankaj prodreti našo fronto. Tudi ta poizkus se jim ne izpolnil ob velikih izgubah. Na obeh straneh Duklanske prelaza vlada še mir, če se izvzemajo majhne praske med poizvedovalnimi četami.

Do obsežnih akcij je prišlo tudi včeraj na fronti Gorlice-Andrejew, torej ob Bialu, Dunajci in Nidi. Ni še jasno, kak namre imajo ti boji. Vsekakor se Rusom preprečuje, da bi premostili močnejše sile s te fronte v Karpatih les in tako priskočili na pomoč tankajšnji svoji armadi.

Podlistek

Madame Bovary

Roman. — Spisal Gustave Flaubert.

Toda še vedno je ni bilo. Sedel je v nekem klop, in njegove oči so se uprle v pisano okno, na katerem so bili naslikani ribiči s koši. Dolgo časa je pazno motril sliko, štel je luske naslikanih rib in gumbe na oblekah možkih, dočim so se njegove misli neprenehoma mrdale pri Emi. Svcicar se je sam pri sebi zelo srdil nad tem človekom, ki si je hotel sam ogledati cerkev. Čutil se je kakor okradenega, da, zdelo se mu je, to kakor božji rop.

Naenkrat je zašumelo po tlaku svilena obleka, krajci klobuka so se videli, majhno, črno pogrinjalo. bila je ona! Leon je vstal ter je hitel naproti.

Emi je bila blede in je stopala naglo.

»Čitajte,« je dejala in mu je izročila papir. »Oh, pustite me!«

Odtegnila mu je siloma svojo roko in je odhitela v kapelico Marije Device, da bi tam opravila svojo pobožnost.

Mladega moča je to siloma srdilo; nato se mu je zdelo mikavno, ko jo je videl odhiteti v kapelico.

Stürgkh v avdiciji pri cesarju.

DUNAJ, 2. (Kor.) Cesar je sprejel ministrskega predsednika grofa Stürgkha v daljši posebni avdiciji.

Inspekcijsko potovanje nemškega cesarja v Wilhelmshaven.

BERLIN, 2. (Kor.) Cesar odpotuje tekot jutrišnjega dne v inspekcijske svrhe v Wilhelmshaven.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 2. (Kor.) Veliki glavni stan, 2. februarja.

Vzhodno bojišče.

Na vzhodno-pruski meji se ni zgodilo ničesar posebnega.

Na Poljskem, severno od Visle okoli Lipna in severozapadno od Sierpca, so se vršili spopadi z rusko konjenico.

Južno od Visle napredujejo naši napadi nadalje.

Vrhovno armadno vodstvo.

Naredba glavnega poveljstva izvežbanja ruskih oficirjev.

PETROGRAD, 1. (Kor.) »Rječ« poroča, da so bile glasne naredbe z dne 23. novembra 1914 glede pospešenja izvežbanja oficirjev tekot vojne, ustanovljene v petrogradskem, moskovskem, kijevskem in odeskem vojaškem kraju oficirske šole.

Preganjanje Nemcev v Rusiji.

RIGA, 1. (Kor.) V okraju Jurjevo (Dorpat) Nemci z največje naglico prodajajo svoja posveta, ki jih kupujejo ruski kmetje.

Z nemško-francoskega bojišča.

BERLIN, 2. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 2. februarja.

Zapadno bojišče.

Razven artiljerijskega boja na posameznih krajih, nobenih posebnih dogodkov.

Francoska uradna poročila o vojnih dogodkih vsebujejo v zadnjem času naravnost gorostasne, nam na škodo potvrditve, deloma popolnoma izmišljene podatke. Nemško vrhovno armadno vodstvo seveda ne reflektira na to, da bi se v podrobnosti pečalo s takšnimi pojasnili. Vsekakor si zamore na podlagi uradnih nemških poročil sam napraviti svojo sodbo.

Vrhovno armadno vodstvo.

KODANJ, 1. (Kor.) »National Tidende« javlja iz Pariza: V Argonskem lesu so morali Francozi izprazniti neki strelski jarek v dolgosti 200 metrov.

Angleška se pripravlja, da prepelje na Francosko mnogoštevilne čete in vojni materijal.

BERLIN, 2. (Kor.) »Reichsanzeiger« prinaša naslednjo razglasitev:

Angleška se pripravlja, da vkrca na Francosko mnogoštevilne čete in velike količine vojnih potrebščin. Proti temu transportu se bo postopalo z vsemi mogočimi sredstvi. Trgovske ladje se resno svare, da se ne bližajo francoskemu severnemu in zapadnemu obrežju, ker bi obstojala zanje velika nevarnost, ako bi se jih zamenjalo z ladjami, ki služijo voj-

ni namenom. Trgovskim ladjam, ki jih vodi pot v severno morje, se priporoča vožnja okoli Škotske.

Šef admiralnega štaba mornarice: pl. Pohl.

Delovanje nemških podmorskih čolnov.

LONDON, 1. (Kor.) »Daily News« priznava, da so uspehi nemških podvodnih čolnov v Irskem morju pri Liverpoolu napravili globok vtis, vendar ni niti govora o kakih paniki in tudi promet v pristanišču Mersey ni s tem izpodrezen. Pasazirno ladjo »Graphik« je neki nemški podvodni čoln preganjal na vožnji v Liverpool 7 milj daleč. Vendar se je posrečilo kapitanu s spretnim manevriranjem doseči Liverpool. Potniki »Graphika«, kakih 200 na številu, so dobili rešilne pasove in so bili pripravljeni tudi rešilni čolni.

Admiral Montagu.

LONDON, 2. (Kor.) Kontreadmiral Honorable Viktor Montagu je umrl.

Bethmann-Hollweg v avdiciji pri bavar-skem kralju.

MONAKOVO, 2. (Kor.) Kralj Ludovik je sprejel danes državnega kancelarja Bethmanna-Hollwega v avdiciji.

Ruski in angleški finančni ministri v Parizu.

PARIZ, 2. (Kor.) Ruski finančni ministri Barker in angleški zakladni kancelar Lloyd George sta dospela v ponedeljek semkaj. Danes sta pričela svoja posveta s francoskim finančnim ministrom Ribotom in drugimi člani vlade.

Nabori v Parizu.

PARIZ, 2. (Kor.) »Kakor poroča« »Temps«, so nabori za letnik 1916 v Parizu končani. Od 18.600 nabornikov je bilo potrjenih okoli 12.000. Uspeh je slabši od letnika 1915, vendar pa izjavlja »Temps«, da je zadovoljiv.

Pariška borza.

LONDON, 2. (Kor.) »Financial News« pišejo v najnovejšem tedenskem pregledu o pariški borzi sledeče: Moralni učinek umaknitve pri Soissons se vedno ni izbrisal. Zavezniki morajo izvojevati velik uspeh, da preneha slabo razpoloženje kapitalistov.

Proti nakupovanju nemških ladij.

PARIZ, 2. (Kor.) »Temps« izjavlja v neki oficijozni noti, da je tudi francoska vlada poleg Anglije protestirala proti nameravi kupitvi nemških ladij od strani Amerike. Francija je izjavila, da ne more priznati spremembe zaveze. Nakup kakor ladij, ki je last kake vojskujoče se države, od strani nevtralnih držav, se smatra splošno kot kršenje nevtralitete, ker se tako prepreči zaplenbo ladij od strani sovražnika.

Akcije nemških podmorskih čolnov v angleških vodah.

LONDON, 2. (Kor.) Londonsko časopisje konstatira, da so odšli nemški podmorski čolni okoli Škotske najbrže v Jurjev kanal. To vožnjo označuje celo »Daily Telegraph« kot mejnik v zgodovini podmorskih čolnov.

LONDON, 2. (Kor.) Parnika »Atrahus« in »Ava«, ki sta prispela včeraj v Grenock, bi postala kmalu žrtev nekega nemškega podmorskega čolna v irskih vo-

dah. »Ava« je bil na potu iz Liverpoola v Glasgow in oddaljen od »Atrahusa« več milj. Kar se je pojavil med obema ladjama neki nemški podmorski čoln. Toda čoln je bil tako zelo zaposlen z nekim tretjim parnikom, da sta oba parnika nepoškodovano pobegnila.

PARIZ, 2. (Kor.) — Mornariški kritik »Temps« izraža veliki začudenje, da se je v podmorskemu čolnu »U 21« posrečilo prodreti angleško-francosko blokado in dospeti v irsko vodovje.

BERLIN, 2. (Kor.) Wolffov urad poroča: Glasom zadnjih poročil, so nemški podmorski čolni dne 30. januarja potopili v Irskem morju angleške trgovske ladje šele potem, ko se je rešilo moštvo.

LONDON, 2. (Kor.) »Times« priporoča trgovskim ladjam, naj sprejmejo boj s podmorskimi čolni in jih poskušajo z naglo vožnjo potopiti. Ladje naj se ne ozirajo na povelja podmorskih čolnov, ampak naj beže z največjo naglico.

LONDON, 2. (Kor.) »Daily Chronicle« pravi v nekem poročilu iz Fleetwooda, da je služba nemških podmorskih čolnov tako vratolomna, kakor junaška, česar sploh ni treba dokazovati. To zatrjujejo vsi angleški pomorski oficirji. Pri priznanju je tem neprijetnejše, ker nastopajo oficirji in mornarji nemških podmorskih čolnov vedno plemenito in športmansko.

»Daily News« piše v nekem članku: Potopitev treh angleških ladij ob obrežju Lancashire je epizoda, ki na misli. Operacije so bile izvedene ob belem dnevu na eni glavnih trgovskih poti velikega liverpoolskega pristanišča. Akcijski radij teh čolnov je znatno večji, kakor se je domnevalo pred vojno. Vprašanje je, če ima Nemčija dovolj podmorskih čolnov, da izvede to skrajno taktiko, ki je zvezana z vsemi mogočimi nevarnostmi.

KOPENHAGEN, 2. (Kor.) »Politiken« pravi v uvodnem članku:

Nova podmorska vojna vzbuja v nevtralnih deželah vzemirjenje, ker se je bati težavnosti nevtralne paroplovbe. Samo obsebi razumljivo, se nemškemu brodnju ne more zameriti, če skuša z vsemi sredstvi uničiti oziroma cvirati trgovino Anglije.

AMSTERDAM, 2. (Kor.) »Nieuw van den Dag« poroča iz Londona, da ste bil vsled navzočnosti nemških podmorskih čolnov v irskih vodah, ustavljeni dve paroplovni poti. Ostale službe se izvršujejo kakor običajno.

Turčija proti tropsporazumu.

Sueški prekop odprt.

HAAG, 2. (Kor.) Posladno se poroča: Od sueške kapelne družbe je prišla brzojavka, ki se glasi, da ostane prekop za plovbo odprt in da se promet vrši po dnevu.

Angleški manifesti v Adnu.

CARIGRAD, 2. (Kor.) »Agence tel. Ottomane Milli« poroča:

Angleži so aširali v Adnu manifeste v arabskem jeziku, kjer govore o dozdavnem spoštovanju pred islamom. Ta nenadna sprememba v mišljenju Angležev napram islamu, ki so jo najbolj pokazal v obstrlejevanju obrežja Hedže in dne 23. januarja s poskušanim izkrcanjem pri Habiji, očividno dokazuje, v kako težkem položaju se nahajajo Angleži.

In ne da bi odnehal s svojo zgovornostjo, ju je odvedel v neko drugo postansko kapelico, odprl nekoliko vrat in je pokazal na nekaj, kar je bilo podobno slabemu kipu.

»Ta kip,« je dejal Švcicar z vzdihajočim glasom, »je nekoč kralj grob kralja Richarda, imenovanega »z levjim srcem«, kralja angleškega in vojvode normandije. Kalvinci so ga tako pokvarili. Iz zlobnosti so ga zakopali pod škofovim sedežem. Tu so vrata, ki vodijo v stanovanje Njegove Eminence. Pokazal vama bom pobavarna okna.«

Leon mu je naglo stisnil v roke srebrni denar in je prijel Emo za prst. Švcicar je bil ves presenečen in kar ni mogel razumeti tujeve darežljivosti, ki si nikakor še ni bil vsega ogledal. Klical je za njim:

»Zvonik, gospod, zvonik!«

»Hvala, hvala,« je odvrnil Leon.

»Gospod bi si ga lahko ogledal! Visok je štirist čevljev, devet manj nego egiptovske piramide. Vlit je ves iz železa in.«

Leon ji hotel dalje; zdelo se mu je, da se bo njegova ljubezen, ki jo je nemo zadrževal že dve uri, razblinila v nič.

»Kam greva?« je vprašala Emi.

Leon je hotel dalje, ne da bi odgovoril, in gospa Bovary je z pomočilo svoje prste v krolnik poleg cerkvene vhoda

trideset tisoč tolarjev v zlato.

»Pod tem rekoč: »Pod tem priprostim kamnom počiva veliki maršal iz Poiton, Pierre de Brézé, gospod varenški guverner Normandije, padel v bitki pri Monteheriju leta 1465.«

Leon se je vgriznil v ustnice in je udaril z noge ob tla.

»Tu na desni, vitez v oklepu na splešnem konju je njegov vnuk, Louis de Brézé, gospod brevalski, grof Maulevrier, baron Manny, kraljev komornik, tudi guverner Normandije, umrl, kakor pravi napis, 23. julija 1531. Mož pod njim, ki stopa v grob je tudi on. Ali si je mogoče misliti lepše slike o njej?«

Madame Bovary je vzela v roke kukalo in je opazovala nagrobnik. Leon je zrl v njo, ne da bi se genil, ves pobit radi vodnikove zgovornosti in njene mlčanosti.

Neutrudni cicerone je nadaljeval: »Ta plakajoča ženska, ki kleči poleg njega, je njegova soproga, Diana de Poitiers, grofica Brézé, vojvodinja Valentinois, rojena leta 1499, umrla leta 1556. Ženska z otrokom na levit je Marija Devica. Sedaj, prosim, krenimo na to stran! Tu se nahajata nagrobnika bratov Amboise. Oba sta bila kardinala in nadškofa v Rouenu. Eden je bil celo minister Ludovika XII., kateremu se ima katedrala mnogo zahvaliti. V svoji oporoki je zapustil revežem

trideset tisoč tolarjev v zlato.

»Ah, ne,« je vzkliznil Leon.

»Čemu ne?« je dejala Emi.

Njena omahljiva čednost se je oklepala Device, kipov, grobov, sploh vsake bilke.

Radi reda ju je Švcicar zopet odvedel do glavnega vhoda, pokazal je s palico na krog črnih kamenčkov in je dejal s ponosom: »To je obred sepega zvona: »Amboise.« Tehtal je štiridesetsto funtov. Ni mu bilo enakega v vsej Evropi. Livar, ki ga je vlit, je umrl od veselja.«

»Dale,« je dejal Leon.

»Pri mož se je ustavil pred kapelico Marije Device in je pokazal s prstom tja

»Atrahus« je bil na potu iz Liverpoola v Glasgow in oddaljen od »Atrahusa« več milj. Kar se je pojavil med obema ladjama neki nemški podmorski čoln. Toda čoln je bil tako zelo zaposlen z nekim tretjim parnikom, da sta oba parnika nepoškodovano pobegnila.

PARIZ, 2. (Kor.) — Mornariški kritik »Temps« izraža veliki začudenje, da se je v podmorskemu čolnu »U 21« posrečilo prodreti angleško-francosko blokado in dospeti v irsko vodovje.

BERLIN, 2. (Kor.) Wolffov urad poroča: Glasom zadnjih poročil, so nemški podmorski čolni dne 30. januarja potopili v Irskem morju angleške trgovske ladje šele potem, ko se je rešilo moštvo.

LONDON, 2. (Kor.) »Times« priporoča trgovskim ladjam, naj sprejmejo boj s podmorskimi čolni in jih poskušajo z naglo vožnjo potopiti. Ladje naj se ne ozirajo na povelja podmorskih čolnov, ampak naj beže z največjo naglico.

LONDON, 2. (Kor.) »Daily Chronicle« pravi v nekem poročilu iz Fleetwooda, da je služba nemških podmorskih čolnov tako vratolomna, kakor junaška, česar sploh ni treba dokazovati. To zatrjujejo vsi angleški pomorski oficirji. Pri priznanju je tem neprijetnejše, ker nastopajo oficirji in mornarji nemških podmorskih čolnov vedno plemenito in športmansko.

»Daily News« piše v nekem članku: Potopitev treh angleških ladij ob obrežju Lancashire je epizoda, ki na misli. Operacije so bile izvedene ob belem dnevu na eni glavnih trgovskih poti velikega liverpoolskega pristanišča. Akcijski radij teh čolnov je znatno večji, kakor se je domnevalo pred vojno. Vprašanje je, če ima Nemčija dovolj podmorskih čolnov, da izvede to skrajno taktiko, ki je zvezana z vsemi mogočimi nevarnostmi.

KOPENHAGEN, 2. (Kor.) »Politiken« pravi v uvodnem članku:

Nova podmorska vojna vzbuja v nevtralnih deželah vzemirjenje, ker se je bati težavnosti nevtralne paroplovbe. Samo obsebi razumljivo, se nemškemu brodnju ne more zameriti, če skuša z vsemi sredstvi uničiti oziroma cvirati trgovino Anglije.

AMSTERDAM, 2. (Kor.) »Nieuw van den Dag« poroča iz Londona, da ste bil vsled navzočnosti nemških podmorskih čolnov v irskih vodah, ustavljeni dve paroplovni poti. Ostale službe se izvršujejo kakor običajno.

Turčija proti tropsporazumu.

Sueški prekop odprt.

HAAG, 2. (Kor.) Posladno se poroča: Od sueške kapelne družbe je prišla brzojavka, ki se glasi, da ostane prekop za plovbo odprt in da se promet vrši po dnevu.

Angleški manifesti v Adnu.

CARIGRAD, 2. (Kor.) »Agence tel. Ottomane Milli« poroča:

Angleži so aširali v Adnu manifeste v arabskem jeziku, kjer govore o dozdavnem spoštovanju pred islamom. Ta nenadna sprememba v mišljenju Angležev napram islamu, ki so jo najbolj pokazal v obstrlejevanju obrežja Hedže in dne 23. januarja s poskušanim izkrcanjem pri Habiji, očividno dokazuje, v kako težkem položaju se nahajajo Angleži.

In ne da bi odnehal s svojo zgovornostjo, ju je odvedel v neko drugo postansko kapelico, odprl nekoliko vrat in je pokazal na nekaj, kar je bilo podobno slabemu kipu.

»Ta kip,« je dejal Švcicar z vzdihajočim glasom, »je nekoč kralj grob kralja Richarda, imenovanega »z levjim srcem«, kralja angleškega in vojvode normandije. Kalvinci so ga tako pokvarili. Iz zlobnosti so ga zakopali pod škofovim sedežem. Tu so vrata, ki vodijo v stanovanje Njegove Eminence. Pokazal vama bom pobavarna okna.«

Leon mu je naglo stisnil v roke srebrni denar in je prijel Emo za prst. Švcicar je bil ves presenečen in kar ni mogel razumeti tujeve darežljivosti, ki si nikakor še ni bil vsega ogledal. Klical je za njim:

»Zvonik, gospod, zvonik!«

»Hvala, hvala,« je odvrnil Leon.

»Gospod bi si ga lahko ogledal! Visok je štirist čevljev, devet manj nego egiptovske piramide. Vlit je ves iz železa in.«

Leon ji hotel dalje; zdelo se mu je, da se bo njegova ljubezen, ki jo je nemo zadrževal že dve uri, razblinila v nič.

»Kam greva?« je vprašala Emi.

Leon je hotel dalje, ne da bi odgovoril, in gospa Bovary je z pomočilo svoje prste v krolnik poleg cerkvene vhoda

trideset tisoč tolarjev v zlato.

»Pod tem rekoč: »Pod tem priprostim kamnom počiva veliki maršal iz Poiton, Pierre de Brézé, gospod varenški guverner Normandije, padel v bitki pri Monteheriju leta 1465.«

Leon se je vgriznil v ustnice in je udaril z noge ob tla.

»Tu na desni, vitez v oklepu na splešnem konju je njegov vnuk, Louis de Brézé, gospod brevalski, grof Maulevrier, baron Manny, kraljev komornik

Parnik »Dacia«.

LONDON, 1. (Kor.) Reuterjeva pisarna javlja iz Galvestona: Parnik »Dacia« je večerj opoldne odplul na morje, določen v Rotterdam.

Razne politične vesti.

Za poseben mir med Nemčijo, Avstro-Ogrsko in Rusijo. Kakor poročajo iz Curiha, je tamkaj izšel pred kratkim spis, ki govori za poseben mir med Nemčijo, Avstro-Ogrsko in Rusijo. Kot avtorja tega spisa imenujejo nekega višjega ruskega plemiča, grofa Korvina Milovskega, ki biva v Curihu. Grof Milovski pravi, da sedaj ob bolniški postelji carjevi divja hud bo med nacionalistično vojno stranko in pravimi monarhisti, ki so naklonjeni miru in uvidevajo, da Rusija ne bo imela nikakih koristi od vojne, ki jo hoče imeti vedno brezobzirno in tako preprečiti sporazum z nasprotnikom. Temu nasproti piše »Nove Vremja«: Ruski narod in vlada sta dospela po velikosti dogodkov do izredne edinosti in se ne bosta dala odvrniti od svojega cilja niti po pretnejah niti po obljubah. Nemški agenti ne smejo upati na poseben mir z Rusijo, Francosko ali Anglesko. Poseben mir je kvečjemu mogoč z Avstro-Ogrsko, pa tudi samo tedaj, če se podvzga zanj. Avstro-Ogrska pa da tudi ne more skleniti miru samo z Rusijo ali Srbijo, temveč le z vsemi državami tropsporazuma, ki bodo neomajno složne vse do konca vojne.

Krušno vprašanje v Berolinu. Iz Berlina se poroča: Tukajšnji magistrat je sporazumno z magistrati predmestij in okoliških krajev z ozirom na dejstvo, da peki po 1. februarju ne smejo pripraviti več kakor trideset dospelcev produkcije, odredil, v treh važnih točkah omejitve uporabe. Predvsem je važna omejitev konsumna za vse občinstvo in sicer na dva kilograma za osebo in teden, vstevši kruh in moko vseh vrst. Vsako prekoračenje te množice se kaznuje z ječo do šest mesecev ali z denarno kaznijo do 1.500 mark. V svrhu natančnega nadziranja je odredilo pripravljati utežne enote kruha in sicer: za pšenici kruh 75 gramov, za rženi kruh 1 ali 1 in pol do 2 kilograma. Opečene, je voljen, vendar pa se sme prodajati le po tehtanju. Gostilne in točilnice smejo imeti sedaj le tri četrtine dosedanje uporabe.

Amerikanske dobave za tropsporazum. Iz New-Yorka poročajo: »New-York Sun« javlja, da so naročila vojnega materiala, ki jih je prejela »Bethlehem Steel Corporation« od držav tropsporazuma, zlasti pa od Rusije, zavzela tak obseg, da je zadnji mesec družba morala namestiti 200 novih delavcev. Okrog 10.000 delavcev je zaposlenih samo z izdelovanjem žarnic. Med 1000 delavcev napravlja je kelo za mestne zgradbe. Da bo mogoče zadovoljiti vsem naročilom, se povečuje naprave za izdelovanje krogel. Meseca januarja v Londonu in Parizu plačljiva naročila so znašala 135 milijonov dolarjev.

Proti nadaljnjemu priseljevanju galiskih beguncev. V zadnji seji štajerskega deželnega odbora je bilo sklenjeno na predlog poslanca dr. Hofmann-Wellenhofa, da se vloži na vlado najna prostinja, naj bi vlada kolikor le mogoče preprečala nadaljnje priseljevanje galiskih beguncev na štajersko, ker da je dežela že itak glede vseh vrst vojnih davkov med prvimi, in mora računati s težavnimi razmerami ljudske prehrane ter se je bati neizogibnih težkih posledic na narodnogospodarskem in zdravstvenem polju.

Silnice iz vojne.

Človekoljubnost na bojišču. Divja vojna, ki ne pozna nobenega usmiljenja in pardonu, kljub vsem vojnim grozotam nikakor ni popolnoma udušila plemenitih nagonov človeštva. Vedno in vedno je citati po listih epizode, ki pričajo o plemenitem delu tega ali onega nasprotnika. Neki francoski vojak iz Le Mansa opisuje v svojem pismu na starše doživljanje: »Bilo je pred Montebauem v okraju Somme, v neki vasi, ki so jo zavarovali Nemci z več strelskimi jarki in ki jo je moral napasti naš polk. Prvi dan smo izvršili par atak, ki so imeli ta uspeh, da smo se približali pozicijam sovražnika na sto metrov. K nesreči je več naših ranjencev obležalo blizu nemških žičnih ovir in vsled silnega streljanja z nemške strani seveda nikakor ni bilo mogoče iz strelskih jarkov. Noč je potekla čisto mirno in ko so dobili sanitetji naslednjega dne obvestilo o tem položaju, sta prišla dva nosilca, med njimi eden seminarist, v prvo vrsto strelskih jarkov. In tu se je zgodilo sledeče: Oba nosilca sta se na dan ko obvestila o tem, dvignila iz strelskega jarka, pri čemer je seminarist mahal z zastavo Rdečega križa. Šla sta direktno proti sovražnim linijam. Na mestu je prenehalo streljanje na obeh straneh in iz nemških strelskih jarkov so prispeli nemški oficirji, ki so se takoj približali našima junakoma. »Kaj nameravate?« so vprašali našega seminarista. — »Odnesti naše ranjence od večerj, ki se niso mogli vrniti v naše linije.« — »Prav, prav, toda če bi prišli že večerj, bi ravnotako prenehali s streljanjem.« Nato je segel eden oficirjev seminaristu v roko in pristavil: »Vi ste junak. Dama vam pol ure časa, da izvršite svojo nalogo.« To vse je bilo izgovorjeno v izvrstni francosščini. Med tem so se Nemci dvignili iz strelskih jarkov, ploskali in mahali s svojimi kapami. Naša dva nosilca sta se takoj spravila na delo in prinesla 5 do 6 ranjencev, ki so bili tako izven velike nevarnosti. Po preteku pol ure, je na tem mestu zopet pričelo silno grmenje topov in pikanje pušk.

Vojna in ptiči. Francoska liga za ornitologijo in varstvo ptičev je izdala potom

časopisja na vse podobne zveze v drugih državah oklic glede položaja ptičev v vojni pokrajinah. Angleški strokovni list »Bird Notes and News« poroča, da se opazja v notranosti Anglije in Skotske cela vrste ptičjih vrst, ki sicer v tej krajini niso bile domače. Ornitologi konstatirajo, da gre za leteče »begunce« iz Belgije, ki jih je pregnala od tamkaj vojna. Že leta 1870 se je zamoglo opazovati v posameznih francoskih vaseh, kako dolgo pred prihodom sovražnika so že odleteli golobi, lastvice in ptice pevke. Interesantno bi bilo, meni angleški strokovni list, če bi se zbral obširen opazovalni material o selitvi ptic selenk na jug in njihovim povratku, ker bi morale ptice v obeh slučajih preleteti različna vojna porušena. Ornitologi, ki se nahajajo v posameznih armadah, bi se lahko predvsem zavzeli za to stvar.

Pismo iz japonskega ujetništva. Šibenška »Hrvatska Misa« piše: Naše vojake vojne mornarice, ki so bili na bojni ladji »Kaiserin und Königin Elisabeth« so potem, ko sto junaški storili svojo dolžnost, ujeli Japonci in se nahajajo sedaj v Himiji. Na »Elisabeth« je bilo tudi nekaj vojakov iz Šibenika, med njimi tudi artiljerijski mat Vice Dešković, ki je sedaj pisal svoji materi sledeče pismo: Himije, 9. decembra 1914. — Dragi mati! Javljam se Ti po krvavi bitki, ki smo jo imeli in in Nemci proti močnemu japonskemu brodomu pri Cingtau. Jaz sem poveljeval in streljal z velikim topom na prednjem delu naše »Elisabeth«. Hvala bogu, ostal sem čil in zdrav. Sovražniku smo napravili veliko škodo. Z veliko žalostjo in solznimi očmi smo morali potopiti našo krasno ladjo, toda morali storiti to, da ne pade v roke sovražnikom. Po krvavi bitki so nas ujeli Japonci in se nahajamo tukaj. Godi se nam dobro in dobro skrbje za nas. Ne boj se zame. Piši mi takoj, ali si tudi drugi bratje šli v boj za kralja in domovino. Sporoči mi, kako živite. Zdi se mi tu v daljnem svetu, da mora biti slabo, ker je ves svet v vojni in bo pomanjkanja hrane in vse drago. Ta vojna je velika nesreča za ves svet, ali se je nismo mogli izogniti, ker smo bili prisiljeni braniti našo domovino sovražnikom, ki nam jo hočejo razkosati. Nato slede pozdravi rodbini, prijateljem in znancom.

Človek s 96 ranami. V bolnišnici Val de Grace v Parizu leži na bolniški postelji neki francoski nadzdravnik, ki je dosegel rekord, za katerega ga pač nihče ne zaveda, da je namreč človek, ki je v svetovni vojni dobil največ ran. Kot nadzdravnik 28. pešpolka se je nahajal v bližini havbične granate prav tedaj, ko se je razletela. Po pravem čudežu je ostal dr. Dercle — tako se namreč imenuje nadzdravnik — še živ, toda kako! Glavo so mu morali zašiti, desna rama mu je bila razbita do kosti, na hrbtu ima toliko ran, da se hrbet zdi kakor cedilnik, noge so pa tako pokrite z ranami, kakor bi bile tetovirane. Vseh teh ran so našli 96. Danes je dr. Dercle že iz nevarnosti in opisuje v pismu, ki ga je pisal prijatelju, kako se mu je dogodilo vse to. Ko je pobiral ranjence skoraj v prvih bojnih vrstah, se je razletela poleg njega granata in kosi granate so se dobesedno vsuli nanj. Dercle se ne čudi, da je ušel smrti, čudi se pa, da ni izkraval in pa da se kaka rana ni začela obnavljati zaradi nesnage.

Krst v strelskem jarku. V dneh božičnih praznikov je žena nekega črnovojnika obiskala svojega moža na bojišču. Dospela tja je doznala, da se nje mož nahaja v strelskem jarku. Ker ni hotela dolgo čakati, je odšla tjakaj, da si so jej to odsvetovali z ozirom na bližino sovražnika. Mož jo je sprejel z velikim veseljem. Toda kmalu so jo morali spraviti v neko bližnjo hišo, kjer je povila dete. Častniki in možstvo so častitali staršem. In kmalu je bila izražena tudi želja, da bi otroka krstili v strelskem jarku. Oče je oporekal, da bi krst prehitro sledil rojstvu. Vendar se je zgodilo. Od vojaške strani so pozvali nekega blizu bivajočega duhovnika, ki je krstil v strelskem jarku in slavnostno činu so prisostvovali častniki in kameradi, v kolikor se je moglo to zgoditi v varnosti pred sovražnikom. Ali častniški zbor je pripravil očetu še druge presenečenje, zloživši 500 mark za drugega zemljana. Presrečni oče je bil tako ginjen, da je komaj dajal izraza svoji hvaležnosti.

Domače vesti.

„VEČERNA EDINOST“ izide danes ob 5 in pol popoldne.

Kako je adjustirati pisma na vojne ujetnike? Na sprednji strani zgoraj tik pod robom je napisati francosko besedilo: »Prisonnier de guerre«, potem pa pride naslov, kakršnega je naznanil dotični ujetnik. Kakor znano, so naši ujetniki po veliki večini ali v Rusiji ali pa v Srbiji, Rusi in Srbi pa ne pišejo kakor mi v latinici, ampak v cirilici, ki ima ali drugačne pismenke, kakor latinica, ali pa enake črke z drugim pomenom. Večina Slovencev ne umeje cirilice, in zato jim delajo naslovi na ujetnike precej preglaivce. Če pošlje ujetnik svojem razločilo in pravilno pisan naslov, potem se ga že zadene, če je pa naslov že prvotno nepravilno in spakredan, potem ga človek, kateri ni zmožen cirilice, ne more popraviti, t. j. pravilno napisati. Dolžnost naših ujetnikov je, da pošljejo svojem kolikor mogoče razločno in pravilno pisane naslove. Če niso sami zmožni, naj jim ga napiše sam Rus oziroma Srb. Kadar pa mi pišemo svojim ujetnikom, obrnimo se na ljudi, ki znajo in umejo cirilico, če smo le količkaj v dvomu in negotovosti zaradi dobrega, pravilnega naslova. Naslov je

vendar važnejši del pisma. Svetovali pa bi, da se napiše vsaj kraj, kjer se ujetnik nahaja tudi v cirilici. Na zadnji strani pa naj zapiše odposiljatelj svoj natančen naslov. Pisma morajo biti odprta zaradi cenzure, ki so ji podvržena. Ta ali oni frankira pisma ali razglednice na vojne ujetnike, ali prav po nepotrebnem, ker je dopisovanje z vojnimi ujetniki postojne prost.

Iz Przemysla so se oglašili potem zrakoplovne pošte: Andrej Mahne, J. Jakoncic, Svetko Sedm k, Karl Saher, Kalis Ivan. Poročajo, da so zdravi.

O ranjenih, odnosno bolnih vojakih. V pomožno in kontumačno bolnišnico v ulici Fabio Severo so bili sprejeti: Venceslav Čespiva od vojne mornarice, Anton Indrigo od 3. gorskega topničarskega polka, Ivan Angel Bologna od 17. pešpolka, Ivan Chelleri od 87. pešpolka, Leonard Tajč od 27. pešpolka, Henrik Pohl od 97. pešpolka, Anton Nussdorfer od 97. pp. Peter Ferluga od 5. domobranskega pešpolka, Jakob Colautti od 27. domobranskega pešpolka, Jurij Cejković od 37. domobranskega pešpolka in črnovojnik. Anton Fon. — Iz mestne bolnišnice je bil odpuščen črnovojnik Jurij Welzelberger.

V pomožno bolnišnico v zavodu »Avstro-Amerikane« so bili sprejeti Anton Babič od 87. pešpolka (doma iz Kopra), Gašpar Čok od 8. lovškega bataljona (doma iz Lonjerja), Henrik Pipan od 87. pešpolka ter črnovojniki Gustav Albrecht, Iv. Mošnik, Fran Rupnik, Andrej Bemec, Halil Siljedić, Eliza Mišković in Angel Slama. Odpuščeni so pa bili iz te pomožne bolnišnice Edvard Richs od 74. pešpolka, V. Šnek od 75. pešpolka, Mihael Korol od 10. pešpolka, Ivan Paar od 14. domobranskega pešpolka, Serafin Martinčič od 97. pešpolka, Ivan Parentin od 97. pešpolka, Anton Šibela od 97. pešpolka, Fran Trevisan od 7. pešpolka, Ivan Pichos od 49. pešpolka, Ivan Štor od 87. pešpolka, Venceslav Barle od 91. pešpolka, Josip Kazalek od 18. pešpolka, Krist Damjanović od 3. pešpolka, Tadej Tomič od 1. pešpolka, Andrej Prelec od 53. pešpolka, Fran Ožimec od 31. lovškega bataljona, Anton Poravec od 58. pešpolka, Jakob Paluga od 58. pešpolka, Fran Micka od 100. pešpolka, Ivan Ducez od 12. pešpolka, Nikolaj Urzsu od 61. pešpolka, Ivan Stradiot od 8. topničarskega polka ter črnovojniki Mihael Verbič, Mihael Drole, Ivan Komar in Ivan Dobro.

Uši. Nikdar še niso bile uši tako salonski sposobne, kakr v so sedaj. Žena vsakega vojaka dobiva epistole o tej nadlogi vojakov, ki ne kvari le njihove dobre volje, ampak tudi njihovo zdravje. Ne gre za lažico na glavi, ki ima tudi pod čepico vojakov sedaj svoje zavetšče nadloga je sedaj vs v obleki. Za pobijanje te mučilke aja dr. pl. Provazek nekaj dragocenih nasvetov. Način življenja uši v obleki zahteva posebno zanimanje, ker je ta parazit najnevarnejši prenaševalec najhujše vojne kuge, m rogastega tifusa, ki so mu izpostavljene izlasti naše čete na severnem bojišču. Po dosedanjih izkustvih mora doraščena uš v štirindva setih urah dvakrat srkati kri. Najraje jo srka na mesih kože v zatilniku, na hrbtu in ob pasu, kjer se obleka tišči tesne; sicer se pa mudi najraje med nitmi grobo tkanega sukna. Jako občutljiva je za trajno učinkovanje visokih temperatur, pri 35 stopinjah Celzija poginja. Babica pklada zaporedoma sedemdeset do osemdeset jajc, katerih razvoj potrebuje tri do štiri dni. Po petnajstih do osemnajstih dneh so tudi te živali sposobne za razploditev. Pomnoževanje je torej neznansko. Jajca imajo več odporne sile nego doraščene uši. Odpravljajo se najlažje s pozevljanjem, ali pa v parnih desinfekcijskih aparatih; tudi se more obleko, perilo itd. položiti v sod, na čegar dnu je razlit bencin, kajti tudi bencinove pare uničujejo zalego po nekoliko urah. Ali za vojak, bore se ob težavnih okolištinah, ta sredstva ne prihajajo v poštev; ti pot ebujejo sredstva, ki se tudi ob takih okolištinah lahko rabi, ne da se obleka, perilo in koža mžejo, ali onečiščje. Taka sredstva so eterična olja, med tem olje eukaliptus, vijolično olje, in posebno olje iz sladkega janeža in janežev olje. Prilij je par kapljic v obleko, a život je drgniti z zmesjo janežev olja ali olja iz sladkega janeža trideset do štirideset delov, in sedemdeset do osemdeset delov 96-odstotnega alkohola.

Prezajubljeni železničar. Najprej moramo povedati, da 19letna bivša javna, a sedaj zakonata prostitutka Paskva Benussi jeva in 21 letna brezposelna natakarka Marija Miškulina stanujeta skupaj v hiši šte. 4 v ulici delle Pancogole. Obenem pa moramo tudi povedati, da je bil železničar Josip Pahor iz Nove vasi predvčerajšnjim slučajno v Trstu.

Bila je osma ura zvečer, ko je Benussi jeva Paskva rekla Miškulini Mariji: »Pojdiv malo na lov, morda se nama posreči, da kaj vjameve!« In Marija Miškulina je ubogala prijateljico Paskvo in šla z njo. Šle ste po ulici di Crosada. Slučaj je pa hotel, da je ravno ob isti uri šel po isti ulici tudi naš železničar Josip Pahor iz Nove vasi, vsled česar se je — ker je ulica di Crosada precej ozka — skoraj za del ob Paskvo in ob Marijo. Pa vendar ni bilo še nič hudega, saj mu nista Paskva in Marija tega niti najmanj zamerili! Kaj šel Paskva je celo našemu železničarju pomežiknila in mu velela:

— Kam pa, tako sam? Kar z nama pojdi!

— Zakaj pa ne? — je velel železničar in se z velikim navdušenjem pridružil Paskvi in Mariji, ki sta ga lepo sprejeli medse in ga potem odvedli naravnost v krčm. »de Rocco« v ulici Olgiaccera, kjer so vsi trije spili par litrov vina, katerega je plačal seveda Josip Pahor. Iz krčme so pa šli

potem vsi trije v kavarno Flora na kavo. In ravno pri kavi se je Paskvi neverjetno razvezal jezik: postala je tako ekspanzivna, da je objemala Pahorja in mu obenem prisegala večno ljubezen. Pahor je bil ves presenečen: tako mlada in tako lepa mu ni še nikdar trdila, da ga ljubi. Ubogi Pahor je bil ves elektriziran, in ravno vsled tega ni opazil, ko mu je Paskva prisegaje mu večno ljubezen, izmaknila iz žepa novčarko, v kateri je imel 240 kron denarja in 2 zlata prstana.

Takoj, ko je to izvršila, je Paskva zapustila Pahorja in Miškulino Marijo, kateri je še pred odhodom pomežiknila. Pahor je mislil, da se je Paskva oddaljila le za hip, a ko je videl, da jo ni nazaj, je začel povpraševati po njej. Med tem njegovim povpraševanjem je pa pobegnila tudi Marija Miškulina in šele tedaj je Pahor konstatiral, da je bil okraden. Šel je nato nemudoma na policijski komisariat v ulici della Mude vecchia in tam prijavil svoj žalostni dogodek. Ker je znal precej točno opisati Paskvo, kakor tudi Marijo, so policijski funkcionarji že ob polistih jutraj aretirali Paskvo, a malo pozneje tudi Marijo. — Na policijskem komisariatu je Paskva priznala, da je ukradla Pahorju novčarko:

— Bil je revež tako zaljubljen vame — je rekla — da ni niti čutil, ko sem mu segla z roko v žep. Mislim je morda, da mu hočem potovati, kako mu bije srce in zato ni nič opazil.

Obenem je pa zadržala, da v Pahorjevi novčarki ni bilo 240 kron denarja, kakor trdi Pahor, temveč le 18 kron in 22 stotink in pa ona dva prstana. Povedala je tudi, da sta bili z Miškulino že v naprej zmenjeni, da okradete Pahorja. Pahorjev denar da ste si pozneje v kavarni »Alla Transalpina« razdelili, a prstana da je Paskva obdržala oba zase. Miškulina je pa najprej tajila, da bi bila zmenjena s Paskvo, da okradete Pahorja, a slednjič je rekla:

— No, pa naj bo ...! Je že prav, kakor vam je povedala Paskva.

Na slabo pot je zašla trinajstipolletna Rahela Barbini, ki je sicer rojena v Ameriki a ima domovinsko pravico v S. Martino t Tagliamento v Italiji. Ta deklica je od 28. septembra l. l. pa do 13. januarja t. l. služila pri gospe Adelajdi Pannenkuchen v hiši št. 1 v ulici di Romagna. Ko je dne 13. t. m. zapustila službo, je šla Rahela stanovat v ulico Giulia št. 14. Po njenem odhodu iz službe je pa gospa Pannenkuchen konstatirala, da jej manjka ena obleka, vredna 100 kron, potem bluzja, vredna 20 kron in več parov nogavic in drugih takih predmetov. Razumela je takoj, da ji je dotične predmete ukradla Rahela ter je proti njej vložila v tem smislu ovadbo na policijski komisariat v ulici Luigi Ricci, nakar je bila Rahela aretirana. Na policijskem komisariatu je priznala, da si je res osvojila obleko in bluzo gospe Pannenkuchen ter da je vse — razrezala, ker je hotela vse prekrojiti zase. — Ker nima še 14 let in je zagrešila zločin tatvine, je izročena okrajnemu sodišču zaradi prestopka tatvine.

Darovi.

— V počestčenje spomina pokojnega Ivana Rustja, očeta učitelja g. Karola Rustja, nabralo se je na Katnari za tamosnjo »Solar« knjižnico: vsto 16 K, katero so darovali: p. 2 K: Ciril Valentič, šolski vodja, Josip Stržinar, župnik in učiteljice: Amalija Čok, Marija Čok, Klara Godina, Pavla Pecar, Mika Požar in Leopoldina Vodopivec. K tej vs ti dodal vodja Valentič 4 K v imenu svojem in družini o piliki žalostne obletnice v družini. — Denar hrani knjižničarica.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste šte. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI
se računajo po 4 st. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 4 st. tisk.

Pertot, urar, ulica Stadion št. 2611 16

17-leten mladen č izurjen z trgovino - buffet in slinco, išče službo v Trstu, ali na deželi. Naslov: R. Z. a d n i k, Vrdele 101 (Trst) 58

Soba ra na se odda takoj v ulici Tiziano Vecellio št. 1, II. nad. 101

Veliki lep ARISTON z 12 ploščami se prodaja N. slovo p ve Ins. oddelek Edinosti. 59

Meblovana soba z vrhna, se odda takoj v naju gospodu ali gospi v ulici Commerciale št. 11, III. nadst. 4000

Dr. PEČNIK
Dr. PETSCHNIGG
TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.
Zdravnik za notranje (splošne) bolezni 8 - 9 in 2 - 3 in specializist za kožne in vodne (spolne) bolezni: 11-14 in 7-7½

UMBERTO COMICI
zaloga stavbinskega materiala. Tovarna cementnih plošč in cevi. TRST, Campo S. Giacomo 11 in V. Concordia 1 (Zadaj curkve Sv. Jakoba)
V zalogi vedno novo dospelno blago. Cene zmerne. Postrežba točna.

UMETNI ZOBJE
PLOMBIRANJE - ZOBOV.
IZDIRANJE ZOBOV
: BREZ BOLEČINE :
Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER
ZOBODRAV- TRST KONC. ZOBNI
NIK TEHNIK
ULICA CASERMA, 13 II. nad.

VELIKAZALOGA
žita, moke, riža, ošrobov, fižola, ovsu ter koruze, ir. koruzne moke
Po ugodni ceni se vdobi
Ulica Koroneo 13 - TRST - Via Coroneo 13
Se topla priporočam
R. GAMBEL
lastnik.
Telefon 24-03.

Dr. HORVATH
TRST, CORSO ŠT. 17
Specialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
ŠIBKOST in NERVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAN in SKLEPIN.
Sprejema od 11 - 1 pop. in 3 - 6 zvečer
ob nedeljah od 10 - 1.

Krčmarji in gostilničarji!!!
Kupujte za prodajo

grenko vino
Augusto dell' Agnolo
oblastveno dovoljeno in edino sredstvo pripravljen iz zelišč, ki ohranja zdravje in varuje pred kolero. Tovarna Trst-Barkovlje.

KLAVIRJI
Bösendorfer, Gebrüder Slingl, Koch & Korselt, Wirht itd. se prodajajo in dajejo v najem po zmeranih cenah pri gotovini kakor tudi na obroke.
UGLAŠANJE in POPRAVE.

Zavod Klavirji Zannoni
MARIO MALLY
Piazza S. Giacomo 2, II., Corso. TELEF. 2-5

TISKARNA EDINOST

Telef. 11-57 TRST Telef. 11-57
ul. sv. Franciška As. 20
Izvršuje tiskarska dela v najmodernejšem slogu, bodisi v pripristem ali večbarvni tisku in po zmeranih cenah. - Vizitnice, vabila, memorandumi, zavitke, dopisnice, okrožnice, pisni papi, trgovske cenike itd. P. n. naročnikom ugodno z izvršenjem naročila v najkrajšem času